

Prekentekest: Luk 17,11-19

På reisen til Jerusalem dro Jesus gjennom grenselandet mellom Samaria og Galilea. Da han var på vei inn i en landsby, kom ti spedalske menn imot ham. De ble stående langt unna og ropte: «Jesus, mester, ha barmhjertighet med oss!» Han så dem og sa: «Gå og vis dere for prestene!» Og mens de var på vei dit, ble de rene. Men én av dem kom tilbake da han merket at han var blitt frisk. Han lovpriste Gud med høy røst, kastet seg ned for Jesu føtter med ansiktet mot jorden og takket ham. Denne mannen var en samaritan. Jesus sa: «Ble ikke alle ti rene? Hvor er da de ni? Var det ingen andre enn denne fremmede som vendte tilbake for å gi Gud æren?» Og han sa til ham: «Reis deg og gå! Din tro har frelst deg.»

Slik lyder det hellige evangelium.

Takk og tro

Den bibelteksten vi har hørt i dag om de spedalske og møtet med Jesus, den handler om å takke. Vi husker det var flere som ble friske og helbredet for alvorlig sykdom, men kun én kom tilbake for å takke. Han var en samaritan og ble regnet som fremmed. Han var fra Samaria, det som i dag er Vestbredden i Palestina oppe i høyden mot Israel. De arabiske palestinerne er et annet folk enn jødene. Også samaritanene den gang var et annet folk og ble regnet som fremmede.

I dag er det høsttakkefest. Det ligger i navnet høsttakkefest at det handler om å takke. Da jeg var liten lærte jeg å si takk når jeg fikk noe, eller si takk når noen hjalp meg med noe. Det synes jeg er en fin skikk. Jeg lærte også å be bordbønn, eller å syng «Å, du som metter liten fugl». Å be eller syng for maten eller be bordbønn handler om å ikke ta alt som en selvfølge, men tenke gjennom at vi har mye å være takknemlig for vi som har mat og det i overflod. I dag minnes vi om at det er Gud vi skal takke, han som elsker oss over alle ting.

I kirken er vi kommet sammen fra ulike generasjoner. Noen av dere er nye konfirmanter. Gjennom året som ligger foran skal dere få opplæring i den kristne tro. Nå har flere av dere fått opplæring og lært mye, men opplæring handler også om å få en dypere forståelse og kjennskap til kristen tro og lære, og ikke mist til å få mulighet til å bli enda bedre kjent med Jesus.

Vi er mange som har fått mye med oss i livet, mye av ressurser, og også noe av utfordringer og problemer. De spedalske som vi hørte om, var dødsdømte helsemessig, men Jesus gav dem livet i gave. Vi har alle som dem fått livet i gave, men tar vi det som en selvfølge? Ni av ti spedalske takket ikke. De gikk glade og lykkelige videre i livet som om de hadde vunnet i Lotto, men kun den ene oppsøkte Jesus for å takke.

Hva skjedde med den ene? «Din tro har frelst deg!» sa Jesus. Hva fikk han igjen for å returnere til Jesus? Han fikk frelsen i gave. Hva er frelse? Jo, for oss begynte det den gangen da vi ble døpt. Vi ble døpt til å tilhøre Jesus Kristus og tro på ham.

I dåpen fikk vi et nytt liv i oss som vi skal la vokse og gi rom for utvikling. Det handler om relasjonen til Jesus Kristus – du og Jesus, og at dette er gjensidig – Jesus og du.

Frelse handler om å ha sitt hjem i himmelen, og Jesus er garantisten for at det kan bli slik, for det er han som er Frelseren. Men det er vårt valg. De ni kom ikke tilbake til Jesus. Det var deres valg. Den ene valgte annerledes, og det han valgte ble kalt for tro.

Vanskeligere er det ikke. Tro handler om kurs og vei i livet. Det handler om prioriteringer, og framfor alt handler tro om å oppsøke de stedene der Jesus er nær. Derfor er vi i kirken nå, og takken har en sentral plass. Senere vil dere nye konfirmanter lære mer om hvorfor Jesus er frelser og hvordan det ble slik. Det handler om jul, det handler om påske og pinse, og det handler om en plan Gud hadde fra tidenes morgen.

Høsttakkefest

Men i dag er det høsttakkefest. Vi har tatt inn i kirken høstens grøde (avling). Det er Bygdekvinnelaget som har kommet med det vi har pyntet kirken med, og det var medlemmer av Moi Soul Children og Dansegruppa som bar det inn. Vi er heldige som har avlinger. Vi er heldige som får frukt og grønnsaker. I noen deler av verden er det tørke, og i andre deler flom og uvær. Det gjør en del mennesker engstelige. Hva vil skje med vår jord? Hva vil skje med oss? Er det noe vi kan gjøre? Er det noe Gud kan gjøre?

Ja, vi kan alle gjøre noe, og jeg tror mange vet noe om hva som er riktig og viktig. Igjen handler det om holdninger, om kurs for livet og våre valg. I noe grad handler det også om å tørre å skille seg ut, tørre å gå foran med et godt eksempel. Det handler om de små ting som å rydde opp etter seg, som når man har spist en is eller sjokolade la være å kaste emballasje i naturen, selv om andre gjør det, men ta det med seg hjem eller sørge for at det blir kildesortert.

Men kanskje skulle vi også dyrke våre egne grønnsaker og bruke den jorda vi har på en bedre måte? Da lærer vi også mer om det flotte samspillet som er i naturen, hvordan ulike arter er avhengig av hverandre, og vi kan rette takken for skaperverkets mangfold til Gud.

Hva vil skje med vår jord i de kommende tiår? Det er det bare Gud som vet. Men er det noe Gud kan gjøre? Ja, vi bør tenke slik at det faktisk er noe Gud kan gjøre, og det er noe vi som menneskehet kan gjøre.

Vi kan ta bedre vare på skaperverket, og vi kan gjøre det vi er samlet i kirken i dag for å gjøre, både takke Gud for høstens grøde og å be for skaperverket. Vi ber også i mange gudstjenester om godt og tjenlig vær. Så er det også slik, at den Gud vi ber til er en mektig Gud. I dåpsbefalingen står det at Jesus er gitt all makt i himmel og på jord, og i Kolosserbrevet er disse mektige ordene brukt om Guds sønn:

«Han er den usynlige Guds bilde, den førstefødte, som står over alt det skapte. For i ham er alt blitt skapt, i himmelen og på jorden, det synlige og usynlige, de som troner og de som hersker, både makter og myndigheter - alt er skapt ved ham og til ham. Han er før alle ting, og alt består ved ham.» Kol 1,15-17 (B78/85)

Når alt består ved ham, betyr det at den allmektige Gud faktisk den dag i dag aktivt holder skaperverket oppe og ved like. Så vet vi at Gud elsker oss over alle ting. La det være vår bønn at jorden fortsatt får være et levelig sted for kommende generasjoner, og at vi i årene som kommer fortsatt kan feire høsttakkefest og bære høstens grøde inn i vår kirke .

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.